

ήχος έφθανε μέχρις αύτού, θά ήσαν έξαπαντος ύπό κάτω από τὸν ἀχυρώνα δόκου εύρισκετο ὁ Ἰακωβάκης, διότι ματαίως έζητασε μὲ τὸ βλέμμα του εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ παραπήγματος· δὲν εἶδε κανένα.

Ἄποφεύγων γὰρ κάμη καὶ τὸν ἐλάχιστον θύρων, ὡλίσθησε τότε ἔρπων

ἔως εἰς ἕν μέρος τοῦ πατώματος, δόκου ἡνίγητο πλατεῖα ρωγμή. Εἰς τὴν λάμψιν φανοῦ πρεματέρου εἰς ἔνα ἀπὸ τοὺς χονδρούς πετρίνους στύλους ποὺ ἐστήριζαν τὸ δῶμα, διέκρινε δόκο ἀνθρώπους μὲ φυσιογνωμίαν πολὺ διάλιγον εὐάρεστον· ὅρθιοι πλησίον τῆς κλίμακος συνωμίλουν στράγα, κάμνοντες μεγάλας χειρονομίας, τῶν ὅποιων ἡ σκιά ἐπικτενεύεται πετρίνους μεγεθυνομένη ἐπὶ τοῦ ἔνας τοῖχου τοῦ ἀμαξοστού.

Οἱ ἄρπητος τοῦ Ἰακωβάκη ἀνωρθώθησαν ἐκ φρίκης, ὅχι διὰ τὸν κίνδυνον, τὸν ὅποιον διέτρεχεν ὁ ἰδιος, ἀλλὰ δι' ἑκεῖνον, ὃ διόπιος ἡπειλεῖ τὴν ζωὴν καὶ τὴν περιουσίαν τῶν κυρίων του.

Ἡσθάνετο δὲ ἡτο ἀνάγκη μᾶς ταχείας ἀποφάσεως.

Συγκεντρώσας λοιπὸν σῆσην ἀταράξιαν, γενναιότητα καὶ ἐνέργειαν ἡδύνατο, σηκώνεται ἀπὸ τὴν ρωγμήν, διὰ μέσου τῆς ὅποιας εἰδεῖ καὶ ἤκουσε τὰ κακούργα σχέδια, ἀρπάζει τὸν σιδηροῦν τριχαλωτὸν κάμακα, ὃ ὅποιος χρησιμεύει συνήθως νὰ ῥίπτουν τὸ χόρτον ἀπὸ τὴν ἀποθήκην εἰς τὴν φάτνην, καὶ κρυφεῖς ἐπισθενεῖσιν σωροῦ ἀχύρου, κρατῶν τὴν ἀνατονήν του καὶ συνεπιγμένους ἔχων τοὺς γρόνθους ἐπὶ τῆς λαβῆς τοῦ φοβεροῦ ὅπλου, περιμένει.

(Ἔπειται συνέχεια) ΚΙΜΩΝ ΛΑΚΙΔΗΣ

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

ΠΑΙΔΙΚΑΙ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Ο Αράπης τῆς Μαρμαρόσπιτας

Βλέπω τὸ Παλάτι καὶ ἐνθυμούμαι, διότι μικρὸς ἐπήγανα, ἥμαλλον μ' ἐπήγανα, συγνά. Ἀπὸ τὰς ἐντυπώσεις μου ἐσώθη μία μεγάλη παραπόσκαλα... Ἀπ' αὐτὴν κατέβαιν' ἔνας Ἀράπης· μάλιστα ἐνθυμούμαι δὲ κατέβαινε δι' ἐμέ.

Ἐν φὸν τὸν διατάξιν δόκου ὀδίλιων ἐξετέλει εὐπειθῶς τὴν διατάξιν αὐτῆν, ὃ ἀλλος ἡρπασε τὸν κρεμασμένον φανὸν ἀπὸ τὸν στύλον καὶ διηθύνθη πρὸς τὴν κλίμακα.

Αἱ τρίχες τοῦ Ἰακωβάκη ἀνωρθώθησαν ἐκ φρίκης, ὅχι διὰ τὸν κίνδυνον, τὸν ὅποιον διέτρεχεν ὁ ἰδιος, ἀλλὰ δι' ἑκεῖνον, ὃ διόπιος ἡπειλεῖ τὴν ζωὴν καὶ τὴν περιουσίαν τῶν κυρίων του.

Ἡσθάνετο δὲ ἡτο ἀνάγκη μᾶς ταχείας ἀποφάσεως.

Συγκεντρώσας λοιπὸν σῆσην ἀταράξιαν, γενναιότητα καὶ ἐνέργειαν ἡδύνατο, σηκώνεται ἀπὸ τὴν ρωγμήν, διὰ μέσου τῆς ὅποιας εἰδεῖ καὶ ἤκουσε τὰ κακούργα σχέδια, ἀρπάζει τὸν σιδηροῦν τριχαλωτὸν κάμακα, ὃ ὅποιος χρησιμεύει συνήθως νὰ ῥίπτουν τὸ χόρτον ἀπὸ τὴν ἀποθήκην εἰς τὴν φάτνην, καὶ κρυφεῖς ἐπισθενεῖσιν σωροῦ ἀχύρου, κρατῶν τὴν ἀνατονήν του καὶ συνεπιγμένους ἔχων τοὺς γρόνθους ἐπὶ τῆς λαβῆς τοῦ φοβεροῦ ὅπλου, περιμένει.

Οἱ ἄλλοι, πολὺ νεώτερος, ὀλιγάτερον ρωμαλέος, ἀλλ' ἐπίσης ρακένδυτος, ἡρχεῖτο νὰ ἐκφράζῃ τὴν συγκατάθεσιν του διὰ γευμάτων τῆς κεφαλῆς εἰς τὰς δημητίας, τὰς ὅποιας τῷ ἔδιδεν ὁ μεγαλείτερος.

Ἐν τούτοις, μὲ δῆλην τὴν παθητικὴν του στάσιν, ἐνόμισε καλόν, εἰς μίαν στιγμήν, ν' ἀντιτάξῃ κάποιαν δειλὴν ἀντίστασιν, διότι ὁ συνομιλητὴς του ὑφώσας τὴν φωνὴν ἐμούρωμούρισε μὲ ὑπέκωφον θυμόν:

—Σὖν λέγω, ρὲ βλάκω μὲ δίπλωμα, πῶς δὲν πρέπει νὰ φοβάσαι τίποτε. "Ετοι· ποῦ λέγω, ἐγὼ θὰ τὰ βγάλωμε πέρα μιὰ χαρά. "Οσο γὰρ πῆγε κύμινο, ἡ παράγκα ἐδῶ θ' ἀνάφη, κι' δοῦ νὰ τρέξουν οἱ γοικοκυραῖοι, σὰν τρελλοὶ ἀπὸ τὸν τρόμο τους νὰ ζητήσουν βοήθεια, ἡμεῖς κάνομε τὸ κόλπο μας μὲ τὸ ραχάτι μας.

—Καὶ σὰν μᾶς γραπώσουν πρὶν τὸ κόψωμε λάσπη; εἶπεν ὁ νεώτερος.

—Ω! τέτοια ώρα καὶ μὲ τέτοιο σκολόκαιρο δὲν θάρηται κανένας ταξιδιώτης νὰ μᾶς κάνῃ χαλάστρα· οἱ ἀνθρώποι τοῦ ξενοδοχείου ροχαλίζουν ἡσυχα στὸ στρώμα τους. Κι' ἀν τῷφερεν ὁ διάβολος γάρθη κανένας νὰ μᾶς ἀνησυχήσῃ, νὰ μὲ τὸ τούκοβα μιὰ γιὰ πάντα τὴν ὄρεξη νὰ φωνάξῃ,—εἴτε κατάγεστασε πελωρίαν μάχαιραν, τῆς ἐποίας ἡ λάμψις ὑπὸ τὸ φῶς τοῦ φανοῦ ἔκαμε νὰ ἀνατριχιάσῃ ἀπὸ τὸν τρόμον τὸν δυστυχῆ Γιακωβάκην.

Μία χειρονομία δὲ το παραδέχεται τὰ σα εἰλεγεν ὁ ἀπαίσιος ἀρχηγός, ἡτο ἡ

πρὸς σύνθετον Διαγωνισμὸν Πνευματικὸν Ἀσκήσων. Γ' Ιδε Διάπλασιν 1908, σελ. 409)

ΑΦΡΟΣΤΕΦΑΝΟΜΕΝΟ ΚΥΜΑ
Βραβεύθην
Εἰς τὸν 108ον Διαγωνισμὸν
πρὸς σύνθετον Διαγωνισμὸν Πνευματικὸν Ἀσκήσων.
Γ' Ιδε Διάπλασιν 1908, σελ. 409)

τοῦ, νὰ ἐπιγράφεται δὲ «Διήγημα διὰ τὸν 118ον Διαγωνισμὸν».

4.—Διηγήματα διὰ τὸν Διαγωνισμὸν τοῦτον εἰς δεκάτη μέχρι τῆς 28 Φεβρουαρίου τὸ βραδύτερον.

5.—Δωρεάν εἰμποροῦν νὰ λάδουν μέρος εἰς τὸν Διαγωνισμὸν δύοις δοσὶ ἔχουν φεύδωνται πρωτοχρονιάτικες κάρτες: Λ. Κ. Καραβέρης, Επιτυχία Κ. Μπούση, Ζηνοβία Πανεπιλ., Κόρη τῆς Μαριαδονίας, Μερόπη Ν. Παπαδόπου, Πλοίαρχος Νέου, Γεωργίου Ποδαρίου, Α. καὶ Ν. Βιάληρ, Ν. Αιανόπουλον, Πηρελόπηρ, Α' Απιγόνη καὶ Βασίλης Αθανασίουδον. Καὶ δύοις αὐτοῖς τοὺς εὐθύς ὑπὸ τὸ πρῶτον φύλλον...» Τοιάτιας ἐκδηλώσεις εὐγνωμοσύνης ἔχουν οι ἐγγράφωνται εἰς τὸ περιοδικὸν μας συνδρομητά!

6.—Βραβεῖα 8' ἀπονεμηθεῖν τὰ διάφορα διὰ δύοις Μεγάλους Διαγωνισμούς, τὰ δύοις Σπουδαίους Διαγωνισμούς, τὰ δύοις Παταράδους, Πλοίαρχου Νέου, Τιμονιού Πανεπιλ., Πηρελόπηρ, Α' Απιγόνηρ καὶ Βασίλης Αθανασίουδον. Καὶ δύοις αὐτοῖς τοὺς εὐθύς εἰς τὸν 2 Σ' α', 6', γ', (φυλ. 1-2, σελ. 10.)

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΠΤΩΧΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΦΙΛΟΜΟΥΣΩΝ

7. Τὸ Φελλή τῆς Μάρτιας μοῦ συνιστᾶ ἐν αἴροντας ἀπὸ τὸ Φαγιούμ τῆς Αιγαίου, διὰ προσειλιανα τάντην, ἡ κυριότης οἰουδήποτε φεύδωνται διὰ τὸν 1908, μὴ ἀνανεωθέντος διὰ τὸ 1909 ὑπὸ τὸ πρῶτον φύλλον...» Τοιάτιας εὐδηλώσεις εὐγνωμοσύνης ἔχουν οι ἐγγράφωνται εἰς τὸ περιοδικόν μας συνδρομητά!

ΤΙΑΔΙΚΙΚΟΝ ΣΙΝΕΥΜΑ

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΕΙΝΑΙ

ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΙ

